

<i>preek</i>	25 maart 2023
<i>thema</i>	Brood op aarde
<i>tekst</i>	Johannes 6:51 BGT: 'Ik ben het hemelse brood dat leven geeft. Iedereen die van dat brood eet, zal eeuwig leven! Het brood dat ik zal uitdelen, is mijn eigen lichaam. Ik zal sterven om de mensen het leven te geven'
liturgie:	DNP Psalm 63 (Ik zoek U, God, in de woestijn)
<i>stil gebed</i>	
<i>gesproken votum, groet, amen</i>	Liedboek 1005 (Zoekend naar licht, hier in het duister; refrein in het Engels)
<i>gebed</i>	kinderlied: Wie is Hij (De één zegt: Jezus was een timmerman; https://www.youtube.com/watch?v=1XmJ5pI3R7U)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Johannes 6:48-58 BGT</i>	
<i>preek</i>	Liedboek 687 (Wij leven van de wind)
<i>Gods aanwijzingen voor ons leven</i>	
<i>geloofsbelijdenis =</i>	Opwekking 347 (Ik geloof in God de Vader; in wisselzang)
<i>gebed ingeleid met</i>	DNP Psalm 141:1 (Heer, ik hef naar U beide handen)
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	Opwekking 623 (Laat het huis gevuld zijn)
<i>zegen met gezongen amen</i>	

Wie is Jezus? In Johannes 6 zegt Jezus van zichzelf dat Hij een *brood* is, een *levend* brood.

Dat is wel raar gezegd. Als je dat nog nooit eerder gehoord hebt, kijk je hier echt van op. Huh? Wat zegt 'ie nou toch? Jezus beseft dat heel goed en daarom neemt Hij alle tijd om uit te leggen wat Hij bedoelt. Dankzij Johannes hebben we er een uitgebreid verslag van. Het is de moeite waard om de woorden van Jezus tot je door te laten dringen, om het gewoon rustig achter elkaar te lezen en het biddend te overwegen, zodat je ontdekt wie Hij is, zodat je daar blij van wordt, zodat het je bemoedigt in je leven.

Laten we vanmorgen bekijken wat Jezus over zichzelf zegt als brood op aarde. We lezen eerst Johannes 6:48-58.

We kennen allemaal wel mensen die niet geloven.

Sommigen van hen weten vrijwel niets over Jezus en hebben daar verder ook geen behoefte aan. Anderen weten juist heel veel over Jezus maar ze hebben een hekel aan Hem of ze zien niets in Hem of ze kunnen niets met Hem beginnen.

Kun je iets betekenen voor iemand die niet gelooft?

Die vraag ligt je zwaar op de maag als je nauw betrokken bent op zo iemand. Kun je zo iemand helpen om voor het eerst of opnieuw te gaan geloven? Die vraag klinkt je pijnlijk in de oren als je het gevoel hebt dat je er alles al aan gedaan hebt. Wat zou je kunnen *doen*?

Nou: bijvoorbeeld: trouw zijn!

Ik las een keer het verhaal van een man die als kind altijd door zijn ouders meegenomen werd naar de kerk. Heel veel wat in de kerk gebeurde, ging over zijn hoofd heen. Hij snapte er niets van. Maar hij was getuige van de trouw van zijn ouders. Ze waren steeds bezig met God. Ze zochten Hem in hun gebed, ze leerden over Hem door in de Bijbel te lezen; ze gingen zondag aan zondag naar de kerk; als er kerk was, dan gingen ze. Het heeft die man gevormd. Achteraf is hij er dankbaar voor dat zijn ouders altijd naar de kerk gingen en hem altijd meenamen en hem soms (als hij geen zin had) *meesleurden*. Het heeft hem zelf geholpen om te geloven.

Ik vond het mooi om dat te lezen. En ik heb erover nagedacht hoe het komt dat *ik* geloof. Voor mij was kerkgang van huis uit heel vanzelfsprekend. Of je nu zin had of niet: je ging. Misschien was je doodmoe: thuisblijven was geen optie. Je zat in de kerk en je telde als kind hoeveel lampen er hingen of je zag hoe een mevrouw pepermuntjes uitdeelde en je wilde er ook wel één van maar je moest het doen met je eigen ene pepermuntje dat je in vieren had gebroken om er zo lang mogelijk mee te kunnen doen. Ik weet nog heel goed dat een oude mevrouw tijdens de dienst verrast werd door de collecte; ze pakte haar beurs en daar haalde ze een rijksdaalder en twee gulden uit; voor elk van de drie collecten één muntstuk; wij gaven altijd een kwartje en twee dubbeltjes; maar wat gaf zij veel! dat moest wel een vergissing zijn; ik vond het heel zielig voor haar. Ik kan me niet herinneren dat ik als kind veel geleerd heb in de kerk. (Ik heb veel meer *thuis* geleerd en vooral ook tijdens de bijbelvertellingen op de *basisschool*). Maar ik heb wel iets ervaren van die trouw van mijn ouders waar het in dat krantenartikel over gaat. En daar ben ik dankbaar voor.

Wat kun je nog meer *doen*? Eerlijk zijn!

Ik las nog een verhaal van iemand die altijd mee moest naar de kerk. Maar anders dan de eerste man heeft die tweede man er geen goed woord voor over. Op de zondagsschool moest hij van die verhaaltjes aanhoren over Jezus die over het water liep en die allerlei andere fantastische dingen deed, dingen die natuurlijk helemaal niet kunnen. In de kerk kwam hij in aanraking met mensen die precies wisten wat wel en wat niet mocht, en die zich alleen daar druk over maakten, en die zich vreselijk ergerden aan wie zich daar niet aan hield; maar zelf haalden ze met een uitgestreken gezicht allerlei rotstreken uit. Vooral dat laatste heeft ervoor gezorgd dat die tweede man niks meer te maken wil hebben met het geloof. Met een zucht van opluchting heeft hij het achter zich gelaten en nu voelt hij zich vrij.

Ik vond het niet prettig om dat te lezen. Ik zou er van alles tegen in willen brengen en dat heb ik ook vaak gedaan als mensen zeiden dat ze niks meer met Jezus te maken wilden hebben omdat ze slechte ervaringen met christenen hadden opgedaan. Maar dat doe ik nu niet. Laten we samen onder ogen zien dat dit herkenbaar is. Dat is best wel pijnlijk. Je stuit op onze gezamenlijke tekortkomingen. Hoe eerlijk zijn *wij*? en hoe eerlijk ben *jij*? Zijn *wij* mensen uit één stuk? en ben *jij* dat? Doen wij persoonlijk wat we aan anderen opleggen? Als het bij ons tegenvalt, moeten wij ons bekeren! zodat we eerlijk zijn! en zodat mensen door jou heen Jezus gaan zien, dat ze Hem gaan zien zoals Hij is! Wat een uitdaging! Het is de moeite waard! Eerlijk zijn!

Wat kun je nog meer *doen*? Bidden!

Laten we samen aan God *vragen* dat mensen gaan geloven: dat mensen Jezus leren kennen, dat ze onder de indruk raken van wie Hij is en van wat Hij doet, dat ze contact met Hem krijgen, dat ze zich aan Hem verbinden. Je moet dat aan God *vragen* want *God moet het doen*. Op dat spoor zet Jezus je in Johannes 6. Vorige week hebben we kunnen lezen in vers 44 waar Jezus zegt: *Alleen de mensen die de Vader naar mij toe brengt, kunnen bij mij komen*. Van de Vader hangt alles af.

Dat heb ik door schade en schande moeten leren. Ik heb namelijk een tijdlang gedacht dat het ongeloof van de kinderen de schuld is van de ouders. Als iemand werd afgelezen en ik kende het gezin waar die persoon uit kwam, dan stond ik met mijn oordeel klaar: ja, die ouders waren ook zó streng in de opvoeding ... of: ja, die ouders waren ook zó slap in de opvoeding ... Achteraf besef ik dat ik daarmee (in mijn gedachten) die ouders onrecht heb aangedaan. Het is zeker belangrijk dat je als ouders niet te *streng* bent in je opvoeding en ook dat je niet te *slap* bent in je opvoeding. Trouw en eerlijkheid zijn van groot belang. Maar we weten uit de praktijk dat mensen die als broer en zus in één gezin zijn opgegroeid en dezelfde opvoeding hebben gehad soms toch heel verschillend kiezen in hun leven: de één raakt hartelijk verbonden aan Jezus Christus; de ander keert zich in scherpe bewoordingen van Hem af. Dat komt niet omdat de ouders het bij de één goed gedaan hebben en het bij de ander helemaal verkeerd hebben aangepakt. Dat heb ik

moeten leren.

Wie bij Jezus komt, dat hangt af van God. Aan Hem moet je dat dus *vragen*. Laten we het niet moe worden om te bidden! Je kunt God zijn eigen beloften voorhouden. Je mag God aan zijn woord houden.

Het is dus van belang dat je trouw bent, dat je eerlijk bent, dat je bidt. Is er nog meer wat je kunt *doen*? Jazeker: zelf het levende brood eten en de ander al doende leren om dat brood te eten.

Je kunt het vergelijken met hoe ouders hun kind brood leren eten. Het eerste stukje brood valt niet mee. Het kind weet niet wat 'ie er mee moet. Hij sabbelt er 's wat op; misschien spuugt 'ie het uit; of hij verslikt er zich in. Maar je geeft niet op. Je doet er alles aan om het kind brood te leren eten: je snijdt de korstjes eraf; je snijdt het brood in hele kleine stukjes in de hoop dat het dan gaat lukken. Het is een kwestie van volhouden. En daarbij: Het helpt als je als gezin lekker eet. Als de andere kinderen zitten te hannesen met hun brood, dan is dat niet zo'n goed voorbeeld voor de jongste. Maar als iedereen lekker zit te eten, ziet de jongste dat eten fijn is en dat brood best lekker is. Zien eten doet eten.

Waarom doe je je best om je kind brood en ander vast voedsel te leren eten? Dat is nodig voor de groei. Wie niet goed eet, groeit niet voldoende en wordt gauwer ziek. Het is echt wel van belang dat je goed eet.

Dat beeld past Jezus in Johannes 6 vers 51 op zichzelf toe. Zoals je brood nodig hebt om in leven te blijven, zo heb je Jezus nodig om voor altijd in leven te blijven. Hij is het levende brood. Hij is uit de hemel gekomen en Hij is nu op aarde: brood op aarde. Dit brood moet je leren eten. Als ouders hun best doen om hun kind gewoon brood te leren eten, laten ze dan helemaal hun best doen om hun kind dit levende brood te leren eten. En laat iedereen eromheen (wij samen) de ouders daarin ondersteunen door trouw, door eerlijkheid, door gebed.

Jezus zegt dat je zijn *lichaam* moet eten (vers 51). De Joden die dat horen, snappen er niks van en ze beginnen er onderling over te bekvechten (vers 52). Wil Jezus dat ze hun tanden in zijn *vlees* zetten? Dat klinkt afschuwelijk maar Jezus ontkent het niet. Hij zegt het zelfs nog sterker. Volgens Hem moet je zijn *vlees* eten en zijn *bloed* drinken. Als je dat niet doet, heb je geen leven (vers 53). En of dat nog niet afschuwelijk genoeg is gaat Jezus nog een stapje verder. Volgens Hem moet je zijn vlees *kauwen en nog eens kauwen* en zijn bloed *drinken en nog eens drinken*. Het is iets wat je voortdurend moet doen en waar je altijd mee door moet gaan (vers 54); dat kun je afleiden uit de manier waarop Jezus het zegt.

Dat klinkt afschuwelijk! Wat bedoelt Jezus daar toch mee? Natuurlijk niet dat je Hem letterlijk moet opeten. Hij zegt dat je Hem moet *eten* omdat Hij zichzelf vergelijkt met *brood*. Als je brood eet, dan krijg je het binnen; dan neem je het in je op; dan wordt het iets van jezelf. En zo wil Jezus dat je Hem in je opneemt, dat Hij iets van jou wordt; dat jij als het ware één geheel met Hem wordt (vers 56).

Hoe doe je dat? Dat doe je door te bedenken wie Hij is. Zo bouw je een band met Hem op hoewel je Hem niet ziet. Je leest wat Hij gezegd heeft; het verwarmt je hart; en soms doet het je pijn omdat Hij je fouten aan het licht brengt en je duidelijk maakt dat je leven anders moet. Je leest wat Hij gedaan heeft; het maakt je blij want het is zo machtig; en daarbij word je stil van ontzetting als echt bij je binnenkomt dat Hij niet alleen voor de schuld van anderen maar ook voor jouw schuld heeft gebloed. Je kijkt ernaar uit dat komen gaat wat Hij beloofd heeft. Wat wordt het een bijzonder moment als je Hem ziet zoals Hij is. Door al dat soort dingen neem je Jezus in je op. En al etend groeit de eetlust. En als jij gretig eet, krijgen anderen het verlangen om mee te eten. Je verdiept je in het Oude Testament en je ontdekt op steeds meer momenten: hé, daar wordt Jezus aangekondigd; je komt er steeds meer achter dat Hij degene is die komen zou; je ontdekt dat zijn komst echt nodig was omdat er zonder Hem geen toekomst is. Dat alles zorgt ervoor dat je band met Jezus hechter wordt.

Zo is er van alles wat je kunt *doen*.

Trouw zijn, eerlijk zijn, bidden, eten en leren eten.

Wat ga *jij* nou doen? Hoe ga *jij* het aanpakken? vandaag? in de komende week? Kijk alsjeblieft naar jezelf. Waar zit *jouw* kwetsbare punt? Wat vind *jij* vooral moeilijk? Zoek daar dan hulp voor. Houd je niet groot! Je hoeft niet te schamen als je ergens mee zit. Je hoeft niet zonder hulp te blijven zitten. God staat klaar om je te helpen. En God is machtig. Na elke kerkdienst kun je voor je laten bidden; het staat steeds op de beamer aangekondigd. Als je denkt: dat zou goed zijn maar ik durf het niet te vragen ... Stap over de drempel. Vraag om gebed, zo meteen, bij de ouderling van dienst of bij iemand anders, om dat waar je kwetsbaar in bent, samen met die ander aan God voor te leggen zodat je trouw kunt zijn, eerlijk kunt zijn, kunt bidden, zelf kunt eten en anderen kunt leren eten.

Jezus bemoedigt je om er echt werk van te maken.

Amen!